

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 128. Vehementior Regis ira in Britanniaë, ac Burgundiaë Duces, &
Carolesii Comitem

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66459)

cellarium invehi ausus esset; ast necdum Sæcul. XV. A.C. 1464.
 emenso unius anni cursu illum temerita-
 tis suæ poenitebit. Post hæc Dux cri-
 mina sibi impacta diluere moliebatur, sed
 legati ejus rationibus quicquam deferre
 renuebant, unde post acerrimas utrinque
 objurgationes colloquium re infecta so-
 lutum est.

§. CXXVIII.

*Vehementior Regis ira in Britannia,
 ac Burgundia Ducis, & Caro-
 lesi Comitem.*

Jam dudum Ludovicus Rex Britannum
 ac Burgundum Ducis clandestina cum
 Carolesio Comite consilia machinari su-
 spicabatur, postquam vero ea, quæ Insu-
 lis gesta fuissent, a suis Legatis inaudit,
 conflatae conjurationis suspicio Regi
 firmiter insedit. Nihilominus foederati
 tanta dexteritate rem gessere, ut Rex ni-
 hil eorum, quæ agitata fuere, detegere
 potuerit, quamvis extremam prorsus ad-
 hiberet solertiam. Ceterum præcipua
 conspirationis capita erant præfati tres
 Principes. Hi, ut sub auspiciis cujus-
 dam Principis Regio sanguine orti rem
 auspiciari possent, Carolum Bituricensis
 Ducem Regis fratrem, qui tum non-
 nisi duodeviginti annos natus aliunde
 Ludovico minus carus erat, ad suas par-
 tes

Sæcl. XV. A.C. 1464. tes pertrahere conantur, eidemque spem faciunt, fore, ut hoc pacto amplio- rem hæreditatis portionem a Rege obtineret, simulque sibi majorem nominis sui auctoritatem conciliaret.

§. CXXIX.

Regni Proceres contra Britannia Ducem a Rege Turonium convocati.

Nihilominus Rex, ut Britannia Ducis potentiam frangeret, Turonium Proceres Regni sui convocabat, eisque indignationis suæ causas exponens affer- bat: Britannus sibi plura arrogat jura, quæ nullo pacto ei debentur, supremæ vero Majestati exitiosa sunt; quare mei muneris esse arbitror, ut ejusmodi ausibus frænum injiciam, & Ducem ad debitum obsequium reducam. Ad hæc Carolus Aureliae Dux primus regiae stirpis Princeps, cum regni calamitatibus vehementer commoveretur, in hoc confessu hac super re sermonem habere instituit, eo fine, ut Regem, regnique Proceres induceret, quatenus hisce malis opportuno remedio obviarent. Enimvero ut audiretur, ejus ætati, existimationi publicæ, ac dignitati Regiæ dari debuis- set, nihilominus sinistre intellectis illius monitis, Rex Principis libertate offensus erat, &